

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius, Museum Tusulanum, 1986, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639967660384/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

tiltalende, men blandt danske Kvinder bør hendes Minde altid holdes i Ære som den første herhjemme i Kampen for Kvindens aandelige Selvhævdelse og Kundskabstiegnelse« (ibid. s. 95). Det skal dog her parentetisk bemærkes, at Biehl jo ingeniunde var den første, der kæmpede for de idéer - snarere tilkommer denne ære Birgitte Thott, som Bobé da også nævner andetsteds; jfr. Thotts forord dediceret til »Det loflige Fruen-Timmer« i oversættelsen af Seneca, Sorø 1658.

Hvad der ligger bag Bobés lille forbehold, når han kalder hende »ikke absolut tiltalende«, kommer frem s. 94: »Dorothea Biehl havde i Live som efter sin Død mange imod sig. Selvovervurdering var vel hendes værste Fejl, dertil kom en vis aandelig Ublufærdighed, der klæder en Kvinde endnu slettere end Manden; hendes Tunge var skarp, og hun var nidkær i sit Had til dem, der beredte hende Skuffelser og var hendes litterære Modstandere«.

Her er den krumtap, opfattelsen af Biehl hidtil har drejet om, og her er hendes chance for at blive omvurderet af en tid, der har arbejdet sig udover den form for diskriminering af kvindeslønnet. Bobés kritik forekommer ikke længere relevant. Begynder man med det første punkt, »Selvovervurderingen«, må man konstatere, at for såvidt som Biehl stadig virker underholdende og oplysende, hvad Dahlerups og Cedergreen Bechs udgivelser (og nyudgivelsen af »Den listige Optrækkerske«) tyder på, at hun gør, må hun snarere siges at have undervurderet sig selv end det modsatte. »Aandelig Ublufærdighed« er til gengæld ganske korrekt udpeget som karaktertræk hos hende. I selvbiografien boltrer hun sig i småhistorier om sin egen herlighed. Hun blander referater af andres beundrende samtaler om hende og sine egne selvudslettende reaktioner så dygtigt, at hun har forvirret læserne med sin dobbelttydige titel på værket »Mit ubetydelige Levnets Løb«. Af selvbiografien fremgår klart, at hendes levnedsløb ikke var ubetydeligt,